

עפ"ת (מרכז) 24573-05-13 - נדב נחום פטר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 24573-05-13 - נדב נחום פטר נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 24573-05-13

נדב נחום פטר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[10.09.2013]

כב' השופט אברהם טל, סג"נ - אב"ד

כב' השופט צבי דותן

כב' השופטת שירה בן שלמה

ב"כ המערער - עו"ד פינקלשטיין דורון

ב"כ המשיבה - עו"ד רעות אבירי

פסק דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק גמ"ר 5055-10-11 (בימ"ש השלום לתעבורה בפתח תקווה) בגרימת מוות בנהיגה רשלנית ונידון ל - 15 חודשי מאסר בפועל, ל - 13.5 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לשנת מאסר על תנאי בתנאים הקבועים בגזר הדין, לשנת פסילה על תנאי בתנאים הקבועים בגזר הדין, לתשלום קנס בסכום של 10,000 ₪, לפיצוי משפחת המנוחה בסכום של 20,000 ₪ ששולמו. הערעור מכוון כלפי עונש המאסר בפועל ותקופת הפסילה.
2. ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעוניו בפניו כי שגה בימ"ש קמא כאשר קבע שרף הרשלנות שגילה המערער בנהיגתו הוא רף רשלנות גבוה וזאת מאחר ונהג במהירות של 40 קמ"ש, שפחותה ב - 10 קמ"ש מהמהירות המותרת במקום התאונה, לאור רשלנותה התורמת של המנוחה ומאחר ומעבר החצייה שבו חצתה המנוחה עובר לתאונה נסגר על ידי עיריית כפר סבא בסמוך לאחר התאונה בשל הליקויים שיש להם קשר הדוק לתאונה נושא הערעור. כמו כן טוען ב"כ המערער כי שדה הראייה של המערער היה מוגבל עד חצי מטר לפני מעבר החצייה אך אין לקבל טענה זו, שכן היא מסתמכת על מומחה ההגנה שעדותו נדחתה מפני עדות הבוחן המשטרתי.
3. לטענת ב"כ המערער בימ"ש קמא לא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו וכפי שמתוארות בתסקיר שירות המבחן שמונח בפניו, אשר התקבל בהסכמת ב"כ המשיבה, ובהליך הטיפול שעבר המערער החל מסמוך לאחר קרות התאונה ועד למאסרו. ב"כ המערער טוען כי הן לגבי משך תקופת המאסר והן לגבי משך תקופת הפסילה לא התחשב בימ"ש קמא במידה הראויה בעברו הנקי של המערער שהוא חף מכל עבירות פליליות ועבירות תעבורה.

4. ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשי המאסר בפועל והפסילה שהוטלו על המערער ומצביעה על רף הרשלנות הגבוה יחסית שבו נהג, גם בהתחשב בכל הגורמים בהם התחשב בימ"ש קמא כאשר לא הטיל עונש מאסר בפועל בגבול העליון של מתחם הענישה אלא במחציתו של המתחם.
- באשר לפסילה, מצביעה ב"כ המשיבה על כך כי בתקופת הפסילה נכללת גם תקופת מאסרו של המערער, וזאת על מנת שלא ינהג במהלך השתתפותו של המערער בקבוצה הטיפולית אצל שירות המבחן ובמהלך חופשות שינתנו לו במהלך מאסרו.
5. עיון בגזר הדין של בימ"ש קמא מעלה כי הוא קבע, בצדק את רשלנותו של המערער כרשלנות ברף הגבוה, גם אם היא לא מגעת עד כדי המתחם העליון של הענישה שנקבע בצדק על ידי בימ"ש קמא, שכן מדובר במי שפגע במנוחה כאשר חצתה את הכביש במעבר חציה, תוך שהוא מפר את חובת הזהירות שהייתה מוטלת עליו בהתקרבו למעבר החציה ואת חובתו להאט את מהירות נסיעתו בנסיבות אלה ולהבחין במנוחה מבעוד מועד, כפי שהיה ניתן לראות בתנאי הדרך. אמנם המערער נהג במהירות פחותה מהמהירות המותרת במקום התאונה אך עדיין מדובר במהירות בלתי סבירה כפי שקבע ביהמ"ש קמא, ובצדק בהכרעת הדין, וכמו כן, התרשל המערער בכך שהסיט את מבטו מהדרך ולכן לא הבחין במנוחה מבעוד מועד ולא נקט בכל צעד על מנת למנוע את הפגיעה בה.
- בימ"ש קמא לא התעלם מרשלנותה התורמת של המנוחה, כפי שציין בגזר הדין, אך אין ברשלנות זו כדי להפחית מחובתו של המערער לצפות התנהגות רשלנית זו, במיוחד כאשר מדובר בחצייה במעבר חציה.
6. לאור כל האמור לעיל, רמת הרשלנות של בימ"ש קמא מוצדקת ומקובלת עלינו והיא הצדיקה את עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער, גם בהתחשב בנסיבותיו האישיות שבימ"ש קמא, וגם אנו, לא מתעלמים מהן, כפי שהן מתוארות בתסקירי שירות המבחן.
7. כך גם איננו מקלים ראש בהליך הטיפולי שעבר המערער במסגרת שירות המבחן ומהתרומה שנתרם מהליך זה לאור השקעתו באותו הליך כמתואר בתסקיר שירות המבחן שמונח בפנינו.
- שירות המבחן ממליץ להתחשב בחריגות התאונה בחיי המערער ובתפקודו הנורמטיבי לפני התאונה, דבר שבא לביטוי בעברו הנקי, ולנוכח התהליך הרגשי שעבר המערער במהלך השתתפותו בקבוצה הטיפולית הוא ממליץ לקצר מתקופת המאסר שהוטלה על המערער, אשר התחיל בריצוי עונשו.
- הנימוקים המופיעים בתסקיר שירות המבחן נלקחו בחשבון על ידי ביהמ"ש קמא כפי שהדבר עולה מהאמור בסוף עמוד 97 ובתחילת עמוד 98 לגזר הדין ואין בהם כדי לגרום להקלה נוספת בעונש המאסר שהוטל על המערער, שכן כפי שנקבע בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נגד מדינת ישראל שצוטט, יחד עם פסיקה אחרת שצוטטה בעמודים 95-97 לגזר הדין של בימ"ש קמא, לנסיבותיו האישיות של נאשם בעבירה של גרם מוות בתאונת דרכים יינתן משקל נמוך בגזירת העונש ומשך תקופת המאסר ייקבע על פי דרגת הרשלנות.
8. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער.
9. גם תקופת הפסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה שהוטלה על המערער איננה מצדיקה התערבות ערכאת ערעור. בימ"ש קמא לא התעלם מעברו התעבורתי הנקי של המערער ועונש הפסילה בפועל, הכולל גם את תקופת מאסרו של המערער, איננו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת בכל הקשור למי שגורם למוות בתאונת דרכים ברף רשלנות כפי שנקבעה לגבי המערער על ידי בימ"ש קמא, מה גם שהמערער נהג עד קרות התאונה במשך 5 שנים בלבד.
10. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.
- ניתן והודע היום ו' תשרי תשע"ד, 10/09/2013 במעמד המערער וב"כ הצדדים.